

Î N C H E I E R E

26 august 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Speranța PF-COM”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Speranța PF-COM” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 31 ianuarie 2019 SRL „Speranța PF-COM” a depus cerere de chemare în judecată, în ordinea contenciosului administrativ, împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la începutul lunii octombrie 2018 SRL „Speranța PF-COM” a fost informată de către reprezentanții instituțiilor bancare, unde își are deschise conturi curente că, la solicitarea Serviciului Fiscal de Stat a fost aplicat sechestru asupra mijloacelor financiare ale societății în sumă de aproximativ 1 700 000 de lei.

SRL „Speranța PF-COM” în perioada ultimului an nu a fost informată, nici despre inițierea și petrecerea unui control fiscal în privința activității sale și nici nu i-a fost adusă la cunoștință decizia privind încasarea unor obligații fiscale în valoare de 1 700 000 de lei.

A indicat că, la data de 12 noiembrie 2018 a depus la Serviciul Fiscal de Stat o cerere prin care a solicitat să fie informată dacă recent față de SRL „Speranța PF-COM” au fost adoptate careva decizii de sancționare și/sau aplicate careva măsuri de asigurare a executării obligațiilor fiscale, iar în cazul existenței unor asemenea acte a solicitat să i se prezinte copii.

Prin răspunsul nr. 26-15/1-13/15036 din 29 noiembrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a comunicat că SRL „Speranța PF-COM” a fost supusă controlului la 16 august 2018, în rezultat fiind întocmit actul de control nr. 5-688871, care a fost expediat la adresa contribuabilului prin poștă la data de 06 septembrie 2018.

Ulterior a fost adoptată decizia nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018, care la fel a fost expediată prin poștă SRL „Speranța PF-COM”, ambele scrisori fiind reclamate, totodată solicitarea de eliberare a actelor de sancționare fiind neglijată. Nu i-au fost prezentate nici actul de control nr. 5-688871 și nici decizia asupra cazului de încălcare fiscală nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018 sau alte acte de aplicare a sechestrului.

Totodată a indicat că, în scrisoarea menționată se indică faptul că, actul de control nr. 5-688871 din 16 august 2018 a fost expediat la adresa reclamantei prin intermediul oficiului poștal la 06 septembrie 2018, însă ca dovadă a confirmării acestui fapt fiind anexată copia plicului, care a fost expediat cu aviz de recepție DS2100548573AS și copia avizului respectiv, în care se indică clar mențiunea „se expediază decizia nr. 120/146 din 04 septembrie 2018 privind prelungirea termenului de examinare”.

A declarat că, la 05 decembrie 2018 a fost înaintată în adresa Serviciului Fiscal de Stat cerere prealabilă prin care s-a solicitat anularea deciziei nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018 și anularea hotărârilor privind urmărirea și executarea oricăror obligații fiscale a SRL „Speranța PF-COM”.

Prin decizia nr. 1 din 03 ianuarie 2019, organul fiscal a respins contestația depusă de SRL „Speranța PF-COM” ca fiind neîntemeiată, cu menținerea deciziei nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018, care de facto a fost adusă la cunoștință sub semnătura reprezentantului la data de 10 ianuarie 2019, precum și actul de control nr. 5-688871 din 16 august 2018.

Potrivit actului de control nr. 5-688871, la contribuabilul SRL „Speranța PF-COM” a fost efectuat controlul fiscal parțial cameral, care a fost dispus în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 28188/16 din 16 august 2018 și a fost finalizat tot la data respectivă.

A indicat asupra faptului că persoana supusă controlului fiscal nu a cunoscut despre inițierea sau petrecerea acestuia, nu i s-a solicitat nici un act sau o explicație.

A comunicat că, tipul controlului fiscal și anume controlul parțial cameral, dispus și efectuat la data de 16 august 2018 față de SRL „Speranța PF-COM”, are drept scop verificarea stingerii unor anumite tipuri de obligații fiscale sau executarea unor anumite tipuri de obligații prevăzute de legislația fiscală dintr-o anumită perioadă, pe când în cazul de față, organul fiscal a efectuat analiza respectării prevederilor legislației fiscale a contribuabilului într-o anumită perioadă, în privința achitării impozitului pe venit, taxei pe valoare adăugată, precum și respectarea altor prevederi legale, însă această atribuție poate fi realizată în cazul dispunerii unui control fiscal la fața locului.

Consideră că la baza concluziilor inspectorilor fiscali în acest caz a fost luat cu prioritate actul de control fiscal nr. 3-570445 din 08 august 2018, întocmit în privința contribuabilului SRL „Vinexprim” și informația din baza de date a Serviciului Fiscal de Stat, iar poziția contribuabilului SRL „Speranța PF-COM” nu a fost abordată și nu a prezentat nici un interes pentru inspectorii fiscali, din motiv că rezultatul controlului inițial, era cunoscut din start.

A susținut că actul de control nr. 5-688871 din 16 august 2018, reprezintă doar o mimare a procesului prevăzut de lege, care include un ansamblu de metode și

operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, iar scopul acestor acțiuni a fost unul bine determinat în vederea doar a sancționării SRL „Speranța PF-COM”.

A menționat că, întregul proces de depistare a presupusei încălcări fiscale de SRL „Speranța PF-COM” s-a executat cu multiple încălcări de procedură și devieri de la prevederile legale, care în consecință atrag nulitatea actelor adoptate.

Decizia nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018 a fost adoptată cu omiterea termenului prevăzut de lege de efectuare a controlului fiscal din considerentul că, din partea SRL „Speranța PF-COM” nu a fost prezentat nici un dezacord și nu au fost invocate careva argumente care ar fi determinat prelungirea termenului de examinare cu 30 de zile. Astfel, decizia asupra cazului de încălcare urma să fie adoptată după expirarea termenului de 30 de zile, care rezultă din 15 zile de prezentare a dezacordului din momentul emiterii actului potrivit art. 216 alin. (8) din Codul fiscal, plus 15 zile, termen de examinare, potrivit art. 246 alin. (1) din Codul fiscal, adică până la data de 17 septembrie 2018.

Totodată consideră că de către Serviciul Fiscal de Stat a fost încălcat termenul de comunicare a deciziei nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018, or, din scrisoarea de răspuns nr. 26-15/1-13/15036 din 29 noiembrie 2018 și actele anexate rezultă că plicul cu decizia nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018, a fost prezentat spre expediere oficiului poștal, în adresa SRL „Speranța PF-COM” la data de 26 septembrie 2018, iar data limită în raport cu data adoptării acesteia era 24 septembrie 2018. În scrisoarea dată este indicat și faptul că, pe site-ul oficial al Serviciului Fiscal de Stat, la 12 noiembrie 2018 ar fi fost publicat anunțul despre adoptarea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018, însă în urma accesării sistemului electronic în vederea verificării informației respective, s-a depistat lipsa acestei informații pe site-ul fisc.md.

Solicită reclamantul anularea deciziei nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018, emisă de Șeful adjunct al Direcției Generale Administrare Fiscală municipiul Chișinău, din cadrul Serviciului Fiscal de Stat cu privire la sancționarea SRL „Speranța PF-COM”.

La 11 iunie 2019 SRL „Speranța PF-COM” a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, solicitând anularea deciziei nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018, emisă de Șeful adjunct al Direcției Generale Administrare Fiscală municipiul Chișinău, din cadrul Serviciului Fiscal de Stat cu privire la sancționarea SRL „Speranța PF-COM” și anularea deciziei nr. 1 din 03 ianuarie 2019 emisă de directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat, prin care s-a considerat ca neîntemeiată și s-a respins contestația contribuabilului SRL „Speranța PF-COM”, cu menținerea deciziei nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018.

Prin încheierea din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca neîntemeiată cererea SRL „Speranța-PF-COM” privind suspendarea executării deciziei nr.120/1675 din 21 septembrie 2018 emisă de șeful adjunct al Direcției generale administrare fiscală mun.Chișinău.

Prin decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a anulat încheierea din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a adoptat o nouă deciziei sub formă de încheiere potrivit căreia s-a admis cererea SRL „Speranța-PF-COM” privind suspendarea actului administrativ.

S-a dispus suspendarea executării deciziei emise de Direcția Generală Administrare Fiscală mun.Chișinău nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018 asupra

cazului de încălcare a legislației fiscale, până la soluționarea în fond a cererii de chemare în judecată înaintată de SRL „Speranța-PF-COM” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, mun.Chișinău privind anularea deciziei.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Speranța PF-COM” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ a fost respinsă, ca neîntemeiată.

S-a anulat măsura de asigurare a acțiunii – suspendarea actului administrativ contestat – decizia emisă de Direcția Generală Administrare Fiscală mun.Chișinău nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018.

Manifestând dezacord cu hotărârea din 11 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, SRL „Speranța PF-COM”, reprezentată de avocatul Andrei Crasnostan, a depus la 22 octombrie 2019 apel nemotivat, iar la 17 decembrie 2019, partea apelantă a depus apel motivat, cu respectarea termenului prevăzut de lege.

Prin decizia din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Andrei Crasnostan, în interesele S.R.L. „Speranța PF-COM” împotriva hotărârii din 11 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că în rezultatul controlului fiscal parțial efectuat la SRL „Speranța-PF-Com”, s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), art. 24 alin. (1) și alin. (10), art. 83 alin. (4), art. 87 alin. (1) din Codul fiscal; a prevederilor Hotărârii Guvernului RM nr. 596 din 13.08.2012 privind Declarația cu privire la impozitul pe venit; art. 19 din Legea contabilității nr. 113- XVI din 27.04.2007, prin reflectarea neîntemeiată în evidența contabilă și în Declarația cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2017, a procurărilor neconfirmate de la SRL „Vinexprim” în sumă totală de 4 541 395 lei, care au condiționat diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător cu 544 967 lei pentru perioada fiscală 2017, cât și la prezentarea Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală 2017 cu informație neautentică; încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), art. 101 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 115 alin. (2), art. 117 alin. (1) din Codul fiscal, prin deducerea sumelor TVA cu drept de deducere aferente procurărilor neconfirmate de la SRL „Vinexprim”, reflectate în Declarațiile privind TVA pentru perioadele L/03/2017 - L/05/2017, în sumă totală de 908 279 lei, inclusiv 517 645 lei - L/03/2017, 224 853 lei - L/04/2017, 165 780 lei - L/05/2017, care au condiționat diminuarea TVA aferentă bugetului în sumă totală de 741 261 lei, aferente tranzacțiilor documentate cu SRL „Vinexprim”, cât și la prezentarea Declarațiilor privind TVA pentru perioadele L/03/2017 - L/05/2017 cu date neautentice, fapt ce a generat obligații suplimentare la buget în perioadele fiscale L/03/2017 și L/04/2017. Ca rezultat au fost întocmite actul de control fiscal respectiv nr.5-688871 și nr. 5-688872 din 16 august 2018.

Referitor la argumentele reprezentantului SRL „Speranța-PF-Com” precum că controlul fiscal a fost dispus și petrecut fără știrea reprezentanților contribuabilului și nici actul de control nu a fost adus la cunoștință, instanța de apel a constatat că în conformitate cu prevederile art. 129¹ alin. (4) din Codul fiscal, în vigoare la data nerecepționării de către contribuabil a corespondenței Serviciului

Fiscal de Stat, în cazul în care înmânarea actului SFS către persoanele indicate la alin. (2) și (3) nu a fost posibilă, actul va fi publicat prin publicitate în Monitorul Oficial. Astfel autoritatea fiscală a înștiințat SRL „Speranța PF-COM” despre actul de control nr. 5-688871 din 16 august 2018, prelungit pe formularul nr. 5-688872 din 16 august 2018, totodată contribuabilul fiind invitat la 21 septembrie 2018 la sediul DGAF mun. Chișinău pentru participare la examinarea cazului de încălcare a legislației fiscale, prin comunicatul publicat în Monitorul Oficial nr. 347-357 (6742-6752) din 14 septembrie 2018. Totodată instanța a reținut că organul fiscal a întreprins măsurile necesare de informare a contribuabilului cu actele emise, însă scrisorile expediate în adresa oficială a SRL „Speranța PF-COM”, nu erau recepționate, însă nerecepționarea corespondenței, nu împiedică efectuarea de către Serviciul Fiscal de Stat a acțiunilor ulterioare.

Instanța de apel a constatat că în cadrul controlului fiscal a fost stabilit că SRL „Speranța PF-COM” a reflectat în evidența contabilă tranzacții care în fapt nu au existat, nefiind constatat caracterul real al operațiunilor pretinse, iar circumstanța în cauză nu a fost combătută de către partea reclamantă, deși prin prisma prevederilor art. 93 din Codul administrativ, anume reclamanta urma să probeze faptele pe care își întemeiază pretențiile. Astfel, SRL „Speranța-PF-Com” a reflectat în evidența contabilă tranzacții cu SRL „Vinexprim” în valoare totală de 4541395 lei, care au la bază tranzacții ce nu au existat, fapt ce a condiționat diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător cu 544 937 de lei, dar și diminuarea sumei TVA aferentă bugetului cu 741 261 de lei.

Ca rezultat, Serviciul Fiscal de Stat a calculat entității pentru plată la buget impozite și taxe în sumă totală de 1 286 228 de lei, majorare de întârziere în sumă de 161 145 de lei, amenzi în sumă totală de 388 868 de lei, în temeiul deciziei nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018, care este perfect legală și întemeiată, or aceasta a fost emisă ca rezultat al neconfirmării tranzacțiilor între SRL „Vinexprim” și SRL „Cosmdecor” și respectiv SRL „Vinexprim” și SRL „Speranța-PF-COM”.

Corespunzător, Colegiul civil a considerat justă concluzia primei instanțe cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Speranța PF-Com” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr.120/1675 din 21 septembrie 2018, emisă de Șeful adjunct al Direcției Generale Administrare Fiscală municipiul Chișinău, din cadrul Serviciului Fiscal de Stat cu privire sancționarea SRL „Speranța PF-Com”, ca neîntemeiată.

La 30 aprilie 2020 (data de pe plicul poștal) S.R.L. „Speranța PF-COM” a depus recurs motivat împotriva deciziei din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate, cu adoptarea unei hotărâri noi de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

A menționat că instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare tuturor argumentelor părții reclamante în cadrul examinării cauzei, dar în motivarea hotărârii a utilizat doar argumente care îi sunt favorabile părții pârâte. Instanța de apel la fel s-a abținut de a da o explicație legală în raport cu argumentele invocate de apelantă pe marginea cauzei, ceea ce este o încălcare evidentă a dreptului la un proces echitabil.

Prin urmare instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele și a comis erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, ceea ce constituie temei de casare a deciziei.

A indicat că persoana supusă controlului fiscal, nu a cunoscut nici despre inițierea, nici despre petrecerea acestuia, nu i s-a solicitat nici un act sau o explicație, astfel nu i s-a asigurat nici un drept. Totodată, tipul controlului fiscal, dispus și efectuat într-o singură zi la 16 august 2018, față de contribuabilul SRL „Speranța PF-COM”, adică controlul parțial cameral, are drept scop verificarea stingerii unor anumite tipuri de obligații fiscale sau executarea unor anumite tipuri de obligații prevăzute de legislația fiscală dintr-o anumită perioadă, pe când în cazul dat, organul fiscal a efectuat analiza respectării prevederilor legislației fiscale a contribuabilului într-o anumită perioadă, în privința achitării impozitului pe venit, taxei pe valoarea adăugată, precum și respectarea altor prevederi legale, adică a fost verificată nu achitarea unei taxe concrete, dar timp de o zi s-a verificat activitatea contribuabilului pentru perioada 01 februarie 2017 – 31 mai 2017, însă această atribuție poate fi realizată deja, doar în cazul dispunerii unui control fiscal la fața locului.

Consideră că actul de control nr. 5-688871 din 16 august 2018, reprezintă doar o mimare a procedurii stabilite de lege, care include un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, iar scopul acestor acțiuni a fost unul bine determinat în vederea sancționării fără variante a contribuabilului SRL „Speranța PF-COM”. Anume acest argument nu a fost dezbătut corespunzător nici de instanța de apel, nici de prima instanță.

A relatat că întreg procesul de depistare a presupusei încălcări fiscale la SRL „Speranța PF-COM” s-a executat cu multiple încălcări de procedură și devieri de la prevederile legale, care în consecință atrag nulitatea actelor adoptate. Astfel recurentul nu a cunoscut despre controlul inițiat și efectuat în privința sa, toată corespondența expediată de către Serviciul Fiscal de Stat în adresa SRL „Speranța PF-COM” în mod straniu nu era recepționată de către recurent, deși toată corespondența care parvine pe adresa juridică a recurentului este recepționată. Mai mult art. 129¹ alin. (1) și art. 129¹ alin. (3) Cod fiscal, indică modalitatea de înștiințare a contribuabilului și cum se desfășoară această procedură, care nu a fost respectată de Serviciul Fiscal de Stat.

A menționat că potrivit informației prezentate de intimat, aceștia cunoșteau că SRL „Speranța PF-COM” are înregistrat la organul fiscal încă două subdiviziuni, însă au evitat să acționeze în modul stabilit de art. 129¹ alin. (1) și art. 129¹ alin. (3) Cod fiscal și nu au informat SRL „Speranța PF-COM” despre petrecerea controlului fiscal și a rezultatelor acestuia.

A evidențiat că Serviciul Fiscal de Stat nu a avut nici un motiv ca să prelungească termenul de examinare cu 30 de zile a cazului de încălcare fiscală, or intimatul urma să se expună asupra cazului până la 17 septembrie 2018, însă decizia a fost adoptată la 21 septembrie 2018. Temeiul invocat de Serviciul Fiscal de Stat precum că au prelungit termenul de examinare, deoarece recurentul nu primea citațiile, nu este întemeiat, așa cum inspectorii fiscali nu au întreprins nici o altă acțiune pentru a informa contribuabilul despre controlul efectuat. Totodată acest temei nu este prevăzut de lege, pentru a emite o decizie de prelungire a termenului de examinare a cazului de încălcare fiscală.

A precizat că organul fiscal urma să acționeze strict potrivit condițiilor legale, adică să adopte decizia pe marginea cazului până la 17 septembrie 2018, să-l publice în Monitorul Oficial în modul prevăzut de art. 129/1 alin. (4) Cod fiscal.

A remarcat că organul fiscal a încălcat prevederile art. 250 Cod fiscal, și anume decizia nr.120/1675 din 21 septembrie 2018 a fost expediată pentru cunoștință abia la 26 septembrie 2018, cu încălcarea termenului de 3 zile după emitere, adică termenul limită urma a fi până la 24 septembrie 2018.

La fel, decizia contestată nr.120/1675 din 21 septembrie 2018 urma a fi publicată în Monitorul Oficial și nicidecum pe pagina web a Serviciului Fiscal de Stat, or, art. 129¹ alin. (4¹) Codul fiscal a fost introdus prin Legea nr.178 din 26.07.2018, în vigoare din 01 octombrie 2018 și această modificare nu poate avea efect juridic retroactiv, pentru a fi aplicată unui act anterior.

A precizat că decizia de sancționare în privința SRL „Speranța PF-COM” din 21 septembrie 2018 a fost adoptată având la bază numai circumstanțele invocate într-un alt caz de încălcare fiscală, și anume, referitor la relațiile dintre SRL „Vinexprim” și SRL „Cosmodector”, însă examinarea ultimului s-a finalizat abia la 27 septembrie 2018, adică la 21 septembrie 2018, reieșind din modul și competențele de examinare a presupuselor cazuri de încălcări fiscale, nu era clar dacă a avut loc încălcarea fiscală în activitatea SRL „Vinexprim” și dacă aceasta va fi atrasă la răspunderea prevăzută de lege, pentru ca ulterior, consecințele acestui fapt să fie utilizat la sancționarea SRL „Speranța PF-COM”. Prin urmare, la data adoptării deciziei nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018 nu exista o bază factologică și nici legală, pentru emiterea unei soluții de sancționare a SRL „Speranța PF-COM”, în rezultatul activității comerciale cu SRL „Vinexprim”, care este sancționată abia la 27 septembrie 2018, potrivit deciziei nr. 120/1725.

La caz sunt aplicabile încă două temeuri de recurs, și anume instanța a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și instanța a interpretat în mod eronat legea, din care considerent recursul urmează a fi admis, casate actele judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, cu admiterea integrală a acțiunii formulate de SRL „Speranța PF-COM”.

La 30 iunie 2020 S.R.L. „Speranța PF-COM” a depus cerere suplimentară, prin care a menționat că emiterea actului de control nr. 5-688871 din 16 august 2018 și adoptarea deciziei nr. 120/1675 din 21 septembrie 2018 în privința S.R.L. „Speranța PF-COM”, sunt o consecință și rezultă din actul de control fiscal nr. 3-570445 din 08 august 2018 și din decizia nr. 120/1725 din 27 septembrie 2018, prin care a fost sancționat contribuabilul SRL „Vinexprim” pentru unele cazuri de presupusă încălcare fiscală.

A remarcat că prin hotărârea din 21 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani au fost anulate decizia nr. 120/1725 din 27 septembrie 2018 cu privire la sancționarea SRL „Vinexprim” și decizia nr. 371 din 08 noiembrie 2018 emisă pe marginea contestației înaintate de contribuabilul SRL „Vinexprim”, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020 s-a respins apelul înaintat de Serviciul Fiscal de Stat.

Prin urmare, la caz are aplicare principiul autorității lucrului judecat, cu casarea actelor judecătorești emise și admiterea pretențiilor S.R.L. „Speranța PF-COM”.

La 03 iunie 2020 Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de S.R.L. „Speranța PF-COM” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, ca fiind inadmisibil.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 17 februarie 2020, fiind notificată SRL „Speranța PF-COM” și avocatului acesteia Andrei Crasnostan la 18 martie 2020 (f.d. 38-39).

Completul reține că potrivit pct. 1 din Anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

Conform art. 1 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova privind declararea stării de urgență nr. 55 din 17.03.2020, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020.

Totodată, potrivit pct. 8 din Anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele care se suspendă de drept aflate în curs la data instituirii prezentei stări de urgență, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

În această ordine de idei, pornind de la faptul că starea de urgență a fost declarată pentru perioada 17 martie 2020 – 15 mai 2020, iar conform anexei dispoziției Comisiei pentru situații excepționale a R. Moldova nr. 1 din 18 martie 2020, termenul de procedură care a început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, constată că SRL „Speranța PF-COM” a declarat recursul la 05 mai 2020, în termen, în perioada când era încă instituită starea de urgență.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din

art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile

cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurentă este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Speranța PF-COM”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh